

Nyt præstepar i Jaffo

VI HAR TESTET GUDS KALD

ARTIKEL

*Anika Thorø Møller,
kommunikationsmedarbejder i
Israelsmissionens Unge*

Gud kalder på os på forskellige måder – det har Marit og Bradley Long erfaret som det nye præstepar i Immanuelkirken i Tel Aviv. Den ene var klar til at rejse med det samme; den anden havde brug for sin betænkningstid.

יְיָ כִּי אֱהֵב אֱלֹהִים
אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן
אֶת בְּנוֹ יְחִידוֹ לְמַעַן לֹא
יֵאבֵד כָּל הַמַּאֲמִין בּוֹ.
אֵלֹהִים יִנְחַל חַיֵּי עוֹלָם.

16. 2. 1957

Foto: Rasmus Breindahl

▲ *Marit Long på slap line under indsættelsesgudstjenesten i Immanuelkirken.*

Boker tov, slichá, melafefon. Det mystiske sprog helt uden vokaler er en underlig størrelse med sine firkantede bogstaver og strubesnak. Ærlig talt er det en smule kompliceret. En stor mundfuld. "Jeg ville ønske, jeg var god til sprog. Men det er jeg ikke. Jeg må bare arbejde hårdt og forhåbentlig sidder noget fast," siger Bradley Long. "Men det er et smukt sprog. Det har en flot lyd," tilføjer hans kone Marit.

Det nye præstepar i Immanuelkirken i Tel Aviv, Bradley og Marit Long, har kastet sig over deres første store udfordring i deres nye hverdag i Israel: at lære hebræ-

isk. Der er masser af sproglige finurligheder, der skal forstås, og selvom det går fremad, er der et stykke vej endnu.

"Det bliver sikkert ligesom, da jeg skulle lære norsk. Det tog mig mange år," fortæller Bradley, der oprindeligt er fra England.

Men trods vanskelighederne er Bradley og Marit klar til de udfordringer, der venter dem:

"I en nøddeskal tror jeg, Gud har kaldet os til den her opgave," siger Bradley.

Og så er det sådan set underordnet, om det kræver at lære endnu et sprog.

Tid til at teste

Det har ligget og ulmet i lang tid – tanken om skifte Norges store grantræer og golde, grå klipper ud med en del mere varme, bomberum og en kultur, hvor det er normalt at se mænd med store hatte, lange krøller og snore dinglede ned langs siden.

For mere end to år siden nævnte generalsekretæren i Den Norske Israelsmission, Rolf Gunnar Heitmann, for Bradley Long, at man manglede en til at overtage danske Christian Rasmussens stilling som præst i Immanuelkirken i Tel Aviv. Og siden da har Bradley haft svært ved at slippe tanken om at drage mod syd:

”Der var noget inde i mig, der sagde ja. Jeg kunne sige ja med det samme,” siger 51-årige Bradley, der dog alligevel gav sig selv tid til at tænke det igennem en ekstra gang. Han ville teste kaldet. Marit, der er fra Norge, havde også brug for betænkningstid.

”Marit er god til at vende hver en sten. Det har været vigtigt for os at teste Guds kald. Men det har også været hårdt for mig, når jeg næsten var klar til at sige ja med det samme,” siger Bradley.

”Vi er forskellige mennesker, så det er naturligt, at Gud arbejder med os på forskellige måder. Jeg havde brug for lidt mere tid, så jeg kunne vende mig til tanken og teste kaldet,” tilføjer 39-årige Marit.

Og derpå gik jagten i gang med at vende hver en sten: Hvad er der af fordele og ulemper? Hvad med børnene? Alle de vigtige spørgsmål blev stillet, og i maj 2014 resulterede det i en ferie til Israel – eller nok nærmere en benhård eksamen, hvor Israel skulle testes. Parret skulle deltage i et møde i Immanuelkirken og tog børnene med.

”Det handlede om at finde en fred i, at er det her, vi er kaldet til. Nu har vi testet kaldet, og derfor føles det også rigtigt at være her,” fortæller Marit.

Et hjerte for Israel

Selvom sproget er fremmed for Marit og Bradley, er Israel ikke uvant. Tilbage i 1998 boede Bradley otte måneder på Vestbredden, da han rejste med Youth With a Mission. Marit har været i Israel flere gange på kortere ferieophold.

”Israel har haft en særlig plads i vores hjerte i lang tid. Det har påvirket mig mere, end det gør at besøge et andet spændende land. Det er fantastisk at tænke på, at det er det land, Jesus har boet i,” mener Marit. Og faktisk mødte Immanuelkirkens nye præstepar hinanden i Israel: Mens Braley boede på Vestbredden var Marit i Israel for at besøge sin søster, der også >>

FAKTABOKS

MARIT OG BRADLEY LONG

Overtager jobfunktionen som præstepar i Immanuelkirken efter danske Lisbeth og Christian Rasmussen, der har ledt kirken i 7½ år.

Marit og Bradley Long har været i gift i 15 år. De har boet de fleste år i Norge, men også i Holland og England.

Parret har fire børn: Benjamin på to, Maria Sophia på otte, Ruben på 10 – og Rebekka Olivia, som de mistede under graviditeten.

Har foreløbigt sagt ja til at lede Immanuelkirken i fire år.

> Familien Long

Foto: Privat foto

rejste med samme organisation. Marit og Bradley blev forelsket, og da Bradley efterfølgende skulle hjem på tre ugers ferie i England, endte han med at bruge den ene uge i Norge.

”Folk har grinet af, at jeg var i eksotiske omgivelser mellem jøder og araber, men blev forelsket i en fra det kolde nord,” fortæller Bradley med et taknemmeligt smil.

Og de er ikke de eneste i familien med en særlig kærlighed til Israel og dets folk: Marits søster er gift med en kristen palæstinenser, og hendes bror er gift med en messiansk jøde og bor i Jerusalem.

”Måske kan man sige, at Gud har forberedt os på at flytte hertil i lang tid. Kaldet var tydeligere for Bradley – måske fordi han har boet her før. Men det virkede som en naturlig beslutning. Israel virkede ikke som et helt fremmed land, når vi har familie her,” siger Marit.

Kirke med åben dør

Både Marit og Bradley ser frem til de udfordringer, der venter dem i Israel. Bradley skal primært fungere som kirkens præst, mens Marit, der er tidligere ungdomsdiakon, er leder for de unge voksne i kirken, leder lovsangsteamet til shabbatsgudstjenesterne, har ansvaret for volontørerne – herunder danske Louise og Rasmus Küllerich Breindahl - og også på sigt skal undervise i engelsk på Vestbredden i samarbejde med os – Den Danske Israelsmission.

Både Marit og Bradley Long har dog et helt særligt ønske for deres tid som ledere af Immanuelkirken: ”Vi er en kirke, men vi skal også være rettet mod samfundet om-

◀ *Lørdag den 5. november var der indsættelse af Bradley Long som præst i Immanuelkirken.*

Foto: Louise Breindahl

Foto: Louise Breindahl

Foto: Louise Breindahl

▲ Louise og Rasmus Breindahl er lige nu i praktik i Immanuelkirken. Som en del af deres arbejde tog de for nyligt de unge fra kirken med på retræte.

kring os. Vi skal have åbne døre – både fysisk og symbolsk,” mener Bradley, der håber på at kunne bidrage til mere evangelisation uden for kirkens mure. Samtidig vil han også gerne have flere ind i kirken:

”Vi har erfaret, at folk godt kan lide at komme i kirken, når den er åben. Derfor kunne det også være spændende at engagere os mere kulturelt, så kirken eksempelvis holder koncerter. Det lyder måske ikke som noget særligt, men her er det. Vi er midt i en mellemøstlig kultur, men hvor mange synes, der er noget attraktivt ved den vestlige kultur. Der er allerede mange lignende aktiviteter i Immanuelkirken, men det vil vi gerne være med til at udvikle endnu mere,” tilføjer han.

”Vi håber Gud kan bruge os på den måde han vil, både i og uden for kirken,” siger Marit.

Men ligesom med sproget må Bradley og Marit Long være tålmodige: arbejdet i kirken skal tages skridt for skridt.

Med en kontrakt på minimum fire år har parret dog rig mulighed for at nå i mål – både med deres sprogkunderskaber og deres visioner for Immanuelkirken.

Selvom Marit eller Bradley ikke er kendt i det danske kirkelandskab og heller ikke - endnu - i Den Danske Israelsmission, er de lige så meget ”vores” som familien Rasmussen. Vi håber derfor at Israelsmissionens venner vil bære lige så meget med – både med forbøn og økonomi – som vennerne gjorde med familien Rasmussen. <<